

MANIFEST D'ESQUERRA UNIDA DE CATALUNYA PEL 8 DE MARÇ:

DIA INTERNACIONAL DE LA DONA TREBALLADORA

El 8 de març és una jornada de lluita. Una jornada de memòria i de combat. Contra els que volen convertir el 8M en una celebració, en eslògans buits i en modes institucionals, **el 8M és expressió de la lluita feminista**, és la veu de les dones treballadores que sostenen el món mentre el sistema les explota, les precaritza i les invisibilitza.

El capitalisme s'alimenta de la desigualtat, i aquesta desigualtat té rostre de dona. Té rostre de dona quan parlem de pobresa i precarietat, de jornades parcials imposades, de contractes temporals i de salaris més baixos. Té rostre de dona quan les cures recauen sobre elles, quan el sostre de vidre limita les oportunitats o quan la vellesa arriba amb pensions insuficients. No és una casualitat ni una disfunció del sistema sinó que és el seu funcionament normal. **La desigualtat no és un error, és una estructura**, i aquesta estructura té gènere i té classe.

Les dones treballadores som la columna vertebral de la societat. Ho hem demostrat en cada crisi econòmica, en cada reconversió industrial, en cada barri obrer on les dones van organitzar xarxes de suport mutu per garantir menjar i dignitat. Ho hem demostrat als centres de treball, als sindicats, als carrers, defensant drets laborals i serveis públics. I ho continuem demostrant cada dia, sostenint la vida davant d'un sistema que posa el benefici per davant del benestar.

Però aquest 8 de març també mirem al món. **Mirem a Palestina, on les dones pateixen la violència de l'ocupació**, el desplaçament forçat i la guerra, però continuen organitzant-se, resistint i cuidant la vida enmig de la destrucció. Mirem a Cuba, on les dones han estat protagonistes de la revolució social, defensant drets, educació i salut pública malgrat el bloqueig i les agressions externes. Mirem a Veneçuela, on les dones sostenen les comunitats en un context d'assetjament internacional i dificultats econòmiques, demostrant que la solidaritat i l'organització popular són eines de resistència.

El feminisme que defensem és internacionalista perquè sabem que les opressions no entenen de fronteres. Quan una treballadora migrant és invisibilitzada o quan una mare sosté sola una família amb un salari de misèria, el problema no és individual, és sistèmic. I la resposta ha de ser col·lectiva.

No volem un feminisme domesticat pel mercat. No volem sostres de vidre en consells d'administració que continuen explotant treballadores. **No volem discursos buits mentre es retallen serveis públics.** Volem un feminisme que transformi les estructures, que redistribueixi la riquesa, que garanteixi drets laborals, que situï les cures al centre i que posi fi a la precarietat que condemna tantes dones a la dependència econòmica.

Reivindiquem la reducció de la jornada laboral, la **igualtat salarial** real, la **regularització** de les treballadores migrants, la **dignificació del treball** de cures i serveis públics forts que alliberin les dones de la càrrega estructural que el sistema els imposa. **Reivindiquem** una societat on el treball no sigui explotació, i **on ser dona no signifiqui cobrar menys ni viure amb més por.**

Som hereves de les obreres tèxtils, de les sindicalistes perseguides, de les dones que van omplir les fàbriques i els carrers reclamant pa, treball i llibertat. **Som hereves d'un feminisme que no separa la lluita de gènere de la lluita de classe**, perquè sabem que sense justícia social no hi ha igualtat real.

Aquest 8 de març cridem alt i clar: el futur serà feminista, o no serà. I serà feminista de classe, popular i internacionalista. Perquè mentre hi hagi una sola dona explotada, precaritzada o oprimida, la nostra lluita continuarà.

Per les que treballen, per les que cuiden, per les que resisteixen aquí i arreu del món.

Visca el 8 de març. Visca la lluita de les dones treballadores!